

Resnica pa je, da je Avstrija iz dežele divjakov nagnavila kulturno deželo in da Bošnjaki še nikdar niso toliko dobro dobili kakor začasa avstrijske okupacije. Ko se je pričela colninska vojna s Srbija, pisal je „Narod“ in z njim vsi drugi pravski listi, da Srbijo in je naravnost rekel: „Srbija je ponosno i m p e r i t e n t i n a p a d Avstrije na svojo čast odbila ...“

O tistih krvolöčnih srbskih morilech, ki so kraja Aleksandra in njegovo sogrope Drago po živinsko umoril, pisal je "Slov. narod" tako-le:
"Cast jim; ker pokazali so, da so vedno pripravljeni, žrtvovati se svoji domovini. Ljudstvo bode od zarotnikov vedno s spoštovanjem govorilo, katerega tudi zasluži".

Torej: krvavi morilci, ki spadajo na vislice, zaslužajo po mnenju prvakov spoštovanje. Lepi nazori! Da sovražijo prvaki našo državo iz vse duše, dokazal je „Slov. narod“ s tem, da je 27. 1. 1906 pisal:

„Srbija mora vstrajati v težkem boju, katerega je pričela z Avstro-Ogrsko, temu največjem u sovražniku Jugoslovancev.“

Torej — **Avtstriji boj**, to je geslo prvaške

politike. Govorili bodoemo prihodnjič še o tej stvari.
(Pride še).

(Pride se).

Novice

Novice.

Novice.

Naš urednik Linhart pred porotniki. Prihodnjem
ponedeljek, 5. t. m., vrši se pred mariborskimi
porotniki glavna razprava proti našemu uredniku
ž. Karlu Linhart. Tožitelj je prvaški odvetnik
dr. Janko Brejc v Celovcu. Mož toži zaradi že
ljenja časti, ki se je baje zgodilo v nekem članku
"Štajerca". Razprava bode velezanimiva. Poro-
čali hodemo natanko o nje.

Naši prvaki gledajo vedno z nekakim ponosom na kranjske svoje bratce in nas hočejo v zvezi s Hribar-Sušteršičevo gospodo srečne napraviti. Dokazali smo že opetovano, kako vele-izdajalska in protiavstrijska je kranjska prvaška politika. Treba je tudi omeniti, da je ta kranjska prvaška politika obenem surova in nasilna. To dokazujeta dve kazenski razpravi, ki sta se vrili pred kratkem na ljubljanski deželni sodnji. Prvič je bil tožen odvetniški kandidat dr. Žerjav. Mož je, kot doktor „akademčno izobražen“, on predstavlja torej pravo cvetko prvaško-kranjske sklice in intelligence. Vendar pa je bil tako surov, da je priporočal na nekem shodu, da naj se deželnega predsednika barona Schwarza oklofuta. Na pretep je hujškal torej ta surovež in s tem dokazal, da stoji na istem stališču, kakor pobalimi v Ljubljani, ki so tujo lastnino pobijali ter uničevali. Za svojo nesramno hujskanje je bil ta dr. Žerjav obsojen na 100 K globe, odnosno 5 dni zapora. Prvaki se delajo vedno za nedolžne ovčice, ali celo njih voditelji hujskajo v nasilje. Sramota! — Druga razprava se je petča z nekim plakaterjem Antonom Smole. Mož je na cesti iz političnega sovraštva pljunil nekemu podčastniku 27. infanterijskega regimenta v obraz. Prvi sodnik, znani dr. Maborič, ki je bil svoj čas v Ormužu, je Smoleta, vključno z oprostil. Ali druga sodnja je nesramnega prvaškega hujškača obsođila na en mesec zapora? Pri razpravi je izjavil hauptman Schöbinger, da mu je znanih 24 slučajev, v katerih so bili vojaki od ljubljanskih barab opljuvani. Kaj bi se zgodilo, ako bi opljuvani vojak vzel bajonet in ga zadrl hujškaču v prsa? Rekli bi zopet, da so vojaki „morilci“! Kaj so vojaki v Ljubljani sploh storili? Svojo dolžnost kot c. k. vojaki in nuj drugoga. In zato se jih preganja, Zanimivo pa je tudi, da se dobi slovenski sodnik, ki oprosti človeka, kateremu se je dokazalo, da je vojaku brez vzroka v obraz pljunil... In to naj bude prvaška „intelligence“, slovenska „kulturna“! Taki ljudje zahtevajo svojo univerzo... Pa se ne smislimo!

Kdor se podaja v nevarnost, ta konča tudi
v njej, — pravi stari pregovor. Pa še en pre-
govor: Kdor drugim jamo koplje, pade sam
vanjo. — Tako se godi kranjskim prvakom. Me-
sece sém so peljali nesramni bojkot proti kranjski
sparkasi, tej največji dobrotnici kranjske dežele.
Napravili so tudi z raznim lažmi, da se je do-
bilo mnogo lahkomiselnih možicev, ki so vzelili
svoje vloge iz tega popolnoma varnega zavoda.
Sparkaso seveda s tem niso mogli uničiti. Ali
nekaj družega se je pričelo goditi. Ljudje so
slisali večno prvaško gonjo in nakrat so pričeli
tudi svoji denar trdiži z prvaških posojničev. To

pa zlasti od tistega časa, ko se je zaslišala vest, da so prvaške posojilnice 10 milijone denarja Srbom dale. In zdaj kričijo in jamrajo pravki, ker se bojijo za svoje posojilnice, ki seveda ne stojijo na tako dobrih nogah, kakor nemški šparkase. V lastne zanjke so se prvaški hujškači vjeli in danes se pač že késajo, da so se pričeli z ognom igrati . . .

raje zvišanje doklad za 10% sklenil. Ko bi bilo prejšno prvaško gospodarstvo res tako „vzorno“, potem bi se ne zapustilo nikakoršnega dolga; to pa posebno zato ne, ker prvaki sploh niso ničesar storili, kakor da so Brenčičom za les lepe račune plačevali. Koliko cest so prvaki naredili, kaj so glede živinoreje storili? Nič, nič, nič! In vendar so še zapustili čez 22.000 kron dolga. Ako treba, bodoemo javnosti še natanko o tej stvari govorili... Prva naloga naprednega okrajnega zastopa je bila torej ta, da je prvaški dolg poplačal; in storil je to tudi leta 1905. Edino zato je moral doklade za 10% zvišati. Tudi zdaj so zahteve na okrajni zastop vedno večje. Ali naprednjaki nočejo in ne bode jasno doklad zvišali. S sredstvi, ki so zastopu na razpolago, pa se stori vse, kar je mogoče. Za danes ne bodoemo popisivali dela naprednega okrajnega zastopa. Omenimo le par točk: Že v začetku I. 1905 je skušal napredni zastop okrajnega cesta II. vrste Kolarija—Krapina z ozirom na veliki promet uvrstiti med okrajne ceste I. vrste. Potem je prišla na vrsto važna cesta Maribor—Ptuj—Završ, ki se je l. 1906 tudi med ceste I. razreda uvrstila. S to povzdigo cest v I. razred se je dobilo subvencije (podpore) i. s. za prodec in vzdrževanje mostov in vodotokov polovico, za cestanje 1 tretino. To le en dokaz. G. Ornig je tudi povzročil sklep deželnega zbora glede subvencioniranja, ki bode okraju mnogim koristil. Tako bode vsled Ornigovega dela okrajni zastop za dela na okrajnih cestah I. in II. razreda najmanje 30.000 K podpore od dežela dobival. Ednako se je tudi še druge subvencije dobivalo. Istotako je napredni zastop na poljščaku, živinoreje itd. vedno in povsod svoji dolžnost storil. Te zasluge g. Orniga in njegovih sodelavec ne more očrniti nobena laž. Zatradamo popolnoma mirno na prihodnje volitve. Za lažniki v prvaških listih se pa ne bodoemo pre-

pirali . . . „Quadrathaxen“, — kdo ve, kaj je to? Večinoma se tega lepoglasnega izraza ne pozna. Ali kdor govorji nemško z ljudstvom, ta bode večkrat opazil ednake izraze. „Haxen“, to je domači izraz za „noge“. In „Quadrathaxen“, no, to so pač večje, obširnejše noge . . . Na nogo stopiti, to tudi ni nič posebnega ali svet pretresujočega. Napoleon je stopil celo rimskemu papežu na nogo in prišel vkljub temu v nebesa. Malo je ljudi, katerim še ni nikdo na nogo stopil. Neprjetna je stvar le tedaj, ako ima človek kurja očesa . . . Ali pustimo to in pozejmo našim čitateljem nekaj novega: ako se stopi slučajno človeku na nogo, ali pa ako se reče komu, da ima „Quadrathaxen“, potem smatrajo to slovenski pravki za kravovo žalitev. Brez šale! Pri znanih septembferskih izgrednih lanskega leta bil je tudi študent Janezek Volič navzoč. Fant je precej dolg, kakor srednja fižolovka. Noge tudi nima takšne kakor frajlice. In zato ni čuda, da mu je v množici neki policaj na nogo stopil. Študentek so bili, zato razburjeni in so pričeli kričati. In potem je dotični stražnik List baje dejal: „Auf ihre Quadrathaxen werden wir auch noch aufpassen.“ Študent se je postavil kot fant na štelungi in je šel tožiti. Zagovarjal ga je znani sinko trboveljske „slovenske mamice“ dr. Dimnik; fant ni neumen in ne sliši plank žvižgati. Tudi trave ne sliši rasti in vendar, vendar je bil toženi stražnik oproščen. Zastopal je stražnika g. dr. Plachki. Oj ti presnete „Quadrathaxen“ ti! Morda imata tožitelj in dr. Dimnik zdaj tudi še „Quadratnase“ . . .

Povest o bradi. Pri obravnavi proti stražniku Listu zaradi „Quadrathaxnov“ izpovedal je tudi kot tožiteljeva priča neki prvaški zagriženec Weiksl. Kot priča je moral seveda popisati toženega stražnika. In rekel je najprve, da je imel dotedčni stražnik črno, močno brado. Čez nekaj tednov je bil mož zopet zaslišan in je rekel, da brada ni bila črna, temveč rudeča. In pozneje je bil zopet zaslišan in rekel, da brada ni bila ravno rudeča, ampak „blond“; tudi ni bila več „krepka“ (dicht), temveč slabejša ... Oj ti brada! Najprve si bila črna, potem rudeča, potem „blond“ ... Vse to se je izpovedalo pod prisojgo! Oj ti brada, ti hudočna brada! Ako pošteni človek nekaj pod prisojgo trdi, potem mora biti to resnica. In resnica ostane nespremenjena za danes, jutri, in tudi za 100 let pozneje! Brada je črna, rudeča ali „blond“, ali

da bi bila danes črna, jutri rudeča in pojutrajnem „blond“, to pa ne gre, pa če pomaga prvakom tudi tisoč hudičev... Kakšna je bila torek brada, gospod Weiksl?... Veleučeni dr. Dimnik si je znal sicer pomagati. Rekel je, da priča Weiksl ne razume češčine in da je vsled tega (ker je bil v Pragi zasišan) zamenjal izraze „črni“ in „crveny“ (rdeči). Ali dr. Plachki je pravilno odgovoril: ako Weiksl ni razumel češčine, potem naj bi izpovedal v drugem jeziku. Sodnja vendar ni zato tukaj, da bi se tam uganjalo narodnostne neumnosti... Povest o bradi nam daje veliko misliti. Morda se bodovalo v kratkem pomenili o temu, kako se prisega in kako nastopajo prvaki pred sodnijo... .

Hmhm! Preteklo nedeljo so imeli pri Graharju na Hajdini neki shod, kateremu je došpel tudi nadučitelj Ogorolec iz sv. Barbare. Med shodom se je nekemu brezvestnežu dopadlo, prezretati pneumatiko Ogorečevega kolesa. Zločinec je pač mislil, da ima kolo kakšnega „nemčurja“ pred seboj. Čudno, da se ravno v Hajdini toliko surovosti zgodi. Enkrat se ljudi napada, potem se mlađo drevje poreče, nadalje se reže cevi biciklov itd. itd. Ali so to plodovi vzgoje politikijočih duhovnikov? Hajdinski gospod kaplan, povejte nam svoje mnenje o tej zadavi!

Ptujski kinematograf je tudi v svojih zadnjih programih dokazal, da drži več, kakor obljuje. Naravnost veselje je, videti krasne žive slike, ki nam jih predstavlja ta lepi bioskop. M. dr. predstavljal je bioskop zdaj drugi oddelek slik iz potresa v Mesini. Priporočamo vsem prijateljem lepe umetnosti obisk tega velezanimivega kinematografa. Cene so tako nizke, da si vsakdo to lahko privošči. Predstave so vsak dan ob 8. uri zvečer. V nedeljah in praznikih pa se vršijo predstave ob 3., pol 5., 6. in 8. uri zvečer.

Požarna bramba v Ptiju imela je na Jožefovo svoj letni občni zbor. Po prečitanju zanimivega poročila so se izvršile volitve. Izvoljeni so bili: za hauptmana g. Joh. Steudte senior, za njegovega namestnika g. Jos. Pirich, za cugsfirerja gg. Paul Pirich in Joh. Steudte junior, za zeugwarta g. Kukowez, za rotfirerje gg. Reisinger, Koss, Dasch, Nekola, Kodella in Fürtner. Zbor je dokazal, da požarna bramba svojo dolžnost vedno in povsod izpoljuje ter da tudi pod vodstvom g. Steudteja prav lepo napreduje.

20 let je g. podžupan Joh. Steudte že hauptman ptujske požarne brambe. V dolgi tej dobi pridobil se je ljubencev svojih požarniških tovarisev v polni meri. Čast vremu možu!

Velika razstrelba. V Slov. Bistrici se je vršila grozovita razstrelba smodnika. Vzrok nesreče se doslej še ne da natanko razjasniti. V zalogi smodnika g. Stigerja sta, delala delovodja g. Jeglitsch in učenec Ogrizek. Pripravljala sta smodnik (pulver) za prodajo. Delovodja se je odstranil, ko zadoni nakrat velikanski strel. Domneva se, da je učenec premočno vrata zaprl in da se je smodnik vsled sunka vnel. Na vsak način se je vršila velikanska razstrelba, katere posledice se bile naravnost grozne. Učenec je bil takoj ubit in kosi njegovega telesa so ležali raztreseni po razvalinah. Istotako sta bila dva konja raztrgana in ubita. Več drugih oseb je bilo ranjenih. Na mestu zaloge so razvaline. Sosedno zidovje kaže nevarne šprajne. Več kot eno uro daleč se je čutilo posledice razstrelbe. V vseh ulicah so šipe popokale. Požarna bramba je zabranila, da bi se vnel požar in razstrelil tudi zalogi bencina. skupne škode je nad 50.000 K. od katerih trpi splošno obžalovani g. Stiger sam 40.000 K. Ljudstvo je bilo vsled razstrelbe zelo preplašeno. Nekatere ženice so celo kricale, da so — Srbi prišli. Hyala Bogu, da ni zahtevala grozovita nesreča še več človeških žrtev.

Hrvatski ubijalci. 19. p. m. peljala sta se gostilničar Belina iz Ivanjic in posestnik Habjančič iz Gruška-gore v Krapino. Brez vzroka so neki divjaški Hrvati na cesti pobili Habjančiča na tla, tako da je revez umrl. Belina je pogbenil in si s tem življenje rešil. Voditelja hrvatskih ubijalcev, Antona Klasič iz Jurmaneca, so že zaprli. Upamo, da tudi ostali zločinci ne bodejo ušli kazni.

Zlato poroko praznovala sta na Dobrni (Neuhau) zakonska Franz in Josefine Orosel. Obdava sta še hvala Bogu krepka in zdrava. Požarna bramba jima je priredila bakljado. Obilo sreče!

Tatvine. V okolici Radgone se klatijo kurji

tatovi. Tako so te dni posestniku Kotzbecku vse kokoši ukradli. Sploh se opazuje te tatvine že mesec dni sem. Kokoši odpošljajo tatovi po železnici in jih prodajo. Upati je, da se bode prišlo tem dolgorstežem na sled.

Grozna nosreča. V Majdičovem mlinu pri Celju je prišla 16 letna hčerka uslužbenca Ellerja v transmisijo. Mašina je nesrečnici obe nogi odtrgala

Mrtvo dete so našli v bližini kemične fabrike pri Celju. Detomorilke še nimajo.

Smrt za kazen. V Celju so psovali pijani fantje vojaka, ki je stal pred magacino na straži. Metali so tudi kamenje nanj. Končno je vojak bil ranjen in je vsled tega ustrelil. Delavec Drobne je pri temu bil zadel in je umrl.

Umor. Neki 30 letni fant je umoril 11 letno šolarico Marijo Hlebernik v Modriču na Pohorju. Dekletce je nekaj malega podedovalo. Morilec je zbežal na Pohor.

Umorili so zahrtno še neznani divjaki v okolici sv. Trojice (sl. g.) ob gozdu viničarja Joh. Vesjaka. Viničar zapušča večjo družino. Več oseb se je zaprlo, ker se groznega zločina dolžijo.

Železniške nesreča. Kupler Anton Hojnik v Pragerskem je prišel v službi pod vlak. Kolesa so mu odtrgala obe nogi in nekaj prstov roke. — Na kolodvoru v Mariboru je padel in se težko na glavi ranil delavec Jakob Serneč.

V menažeriji Berg v Mariboru se je podrla galerija. Ljudstvo se je grozno prestrašilo, ali druge nesreče ni bilo.

Porotno sodišče v Mariboru. 29. p. m. se je imel zagovarjati 33 letni hlapец Miha Levičnik zaradi posilstva. Zabil je v Ptiju neko 13 letno dekleto k sebi in ga onečastil. Brezvestnež je bil obojen na 15 mesecev težke ječe z mesečno 1 postom. Zanimivo je, da je bil Levičnik med ptujskimi hlapci eden najbolj pobožnih tercijalov. Ja, pobožnost ne storí vse! — Iсти dan se je vršila razprava proti posestnikovem sinu Janezu Wutte iz slov.-bistriške okolice. V pisanosti je iz same lahkomselnosti in fantovske razposojenosti zabodel delavca Leskovčarja tako močno v vrat, da mu je prodrlo glavno žilo. Leskovčar je bil takoj mrtev. Wutteja pa so odsodili na 3 leta težke ječe. Da bi se vsaj enkrat našla mladina teh surovostij odvalila. Duhovniki, učitelji, storite svojo dolžnost! — Zidar Franc Rižner iz Smolinc je skušal svojo ljubico Pinterič ustreliti, ker mu je ta ljubezen odpovedala. Ranil jo je tudi težko in se imel zato pred sodnijo zagovarjati. Razprava se je pa preložila, ker se je Rižner tudi v zaporu hotel usmrtil in je baje duševno bolan. — V Lotringu na Nemškem je obkradel rudar Franc Strelec svojim delavskim tovarишem skoraj 1.600 markov. Potem je pogbenil in zapravil denar. Sedel bode zato 5 let v težki ječi. — Poročali smo svoj čas o parapskem napadu v Stojnicah pri Ptiju. Poštni uslužbenec Sorec je nesil brzjavko v Ankenstein. Proti 8. uri zvečer je šel proti Ptiji. V bližini Stonje ga je napadel kočar Kranjc, ga vrgel v jarek in mu oropal 4 K. Zato je bil Kranjc obojen na 4 leta težke ječe.

Iz Koroškega.

Koroška — napredna! Volilni izid naj bi bil že kakšen koli; — eno se lahko s ponosom in veseljem pribije: lepa Koroška je ostała na napredna. Volitve so dokazale, da je večina prebivalcev naprednega mišljenja. Za napredne kandidate je bilo namreč oddanih po celem Koroškem (pri prvi volitvi splošnega razreda) 18.376 glasov. Združeni nemški in slovenski klerikalci so dobili skupaj samo 16.003 glasov, socialisti pa 10.414 glasov. Velika večina koroškega prebivalstva je in ostane torek na naprednega mišljenja. Čast naprednjakom!

Deželnozborske volitve na Koroškem so se vršile v znanimenju najhujše vojske. Agitacija od vseh strani je bila velikanska. Ali medtem ko so se naprednjaci držali vedno poštenosti, nastopali so klerikalci kot besni fanatiki, ki bi, ako mogoče, porabili tudi strup in bodalo proti kmetom. Klerikalna brezvestnost se kaže zlasti v tem, da so se zvezali nemški in slovenski črnuhi, da bi združeno premagali naprednjake. Tista Grafenauerjeva stranka, ki vedno pridiguje strupeni boj proti nemštvu, združila se je torek z nemškimi klerikalci in

prvaški orglar Grafenauer sam je vprizarjal celo nemške shode... Narobi svet! Ali vse to prvaški in klerikalni bandi ni dosti pomagalo. Volitve so v splošnem dokazale, da ima večina Korošcev še srce na pravem mestu. — Dne 24. marca so se vršile vse volitve iz splošnega volilnega razreda. Uspeh volitev je bil, da so bile v vseh 4 volilnih okrajih potrebne ožje volitve. Razmerje glasov je bilo sledeče: 1. volilni okraj: dr. G. pl. Metnitz (naprednjak) 4.919 glasov; Grafenauer (klerikalec) 5.099; Lukas (soc. dem.) 2.576 glasov. — 2. volilni okraj: F. Grössbauer (beli) 4.768; Tatschl (črni) 4.546; Riese (rdeči) 2.956 glasov. — 3. volilni okraj: Brugger (beli) 3.261; Turk (slov. črni) 1.238; Eich (rdeči) 3.102; Kaufmann (črni) 587 glasov. — 4. volilni okraj: dr. O. Steinwender (beli) 5.428; Hofer (črni) 4.533; Gabriel (rdeči) 1.785 glasov.

— V vseh štirih okrajih je bila torek potrebna ožja volitev. Le-ta se je vršila 27. marca in je končala z zmago naprednjakov. Kandidat Brugger je sicer odstopil, češ da noče biti izvoljen s klerikalnimi glasovi; zato je bil izvoljen socialist Eich. V vseh 3 drugih okrajih so prodri, naprednjaki i. s. so dobili: 1. Dr. pl. Metnitz 7.783 glasov (Grafenauer le 6.050 glasov); 2. F. Grössbauer 6.869 glasov (črni Tatschle 1.249 glasov). 3. Dr. Steinwender 6.178 glasov, črni Hofer le 392 glasov. — Izvoljeni so torek trije naprednjaki in en socialni demokrat. — Volitev v kmetijskih občinah se je vršila v pondelek 29. t. m. Tu volitve iz kmetijskih občin so končale z lepo zmago naprednjakov. Izvoljenih je bilo namreč 11 nemško-naprednih kandidatov, 2 nemški in 2 slovenski klerikalci. Kmetje so torek dokazali, da ne sedejo več na črne limanice in da hočejo deželnih zbor obraniti pred nadzornaško škodljivo politiko. Izid volitev kmetijskih skupin v posameznih okrajih je sledeči: 1. Okraja Čelovec okolica in Borovlje: Franc Kirschner (beli) 1.370 glasov, Anton Wieser (beli) 1.359, Freithofnig (črni nemški) 724, Struckl (črni slov.) 722 glasov. Izvoljena sta torek na naprednjaka Kirschner in Wieser. 2. Okraj Feldkirchen: Huber (beli) 488, Freithofnig (črni) 287 glasov. Izvoljen torek na naprednjak Huber. 3. Okraja St. Veit in Eberstein: Pirker (beli) 477, Kassl (črni) 68 glasov. Izvoljen torek na naprednjak Pirker. 4. Okraj Friesach, Althofen, Gurk: Höninger (beli) 528, Gruber (črni) 168 glasov. Izvoljen torek na naprednjak Höninger. 5. Okraja Velikovec in Eberndorf: Rösch (beli) 523 glasov, Ellersdorfer (črni) 748 glasov. Izvoljen torek klerikalec Ellersdorfer. 6. Okraj Plajburg in Žel. Kaplja: Pristou (beli kandidat za štetni) 277, Grafenauer 877 glasov. Izvoljen torek oglar Grafenauer. 7. Okraj Wolfsberg, St. Leonhard in St. Paul: Domaingo (beli) 741 glasov; Krampl (črni) 1.420, Walcher (črni) 1.364 glasov. Izvoljena torek klerikalec Walcher in Krampl. 8. Okraj Beljak, Paternion in Rožek: Breitegger (beli) 1.164, Gailer (beli) 1.096, Hernler (nemško-črni) 850 in Vospersnik (slov. črni) 774 glasov. Izvoljena sta naprednjaka Breitegger in Gailer. 9. Okraja Trbiž in Arnoldstein: Michor (beli) 388, Skrbina (slov. črni) 221 glasov. Torej je izvoljen na naprednjaka Michor. 10. Okraja Köttschach in Sv. Mohor: dr. Waldner (beli) 776, Kofler (črni) 557 glasov. Izvoljen torek na naprednjaka dr. Waldner. 11. Okraji Spital, Graifenburg in Winklern: Kapeller (beli) 793, Weiss (črni) 764 glasov. Izvoljen torek na naprednjaka Kapeller. 12. Okraji Gmünd, Milstatt in zgornja Belaj: Hans Hofer (beli) 709, Hofer (črni) 479 glasov. Izvoljen torek na naprednjaka Hans Hofer. Kmetje so torek z mogočnim številom svojih glasov dokazali, da ostanajo na naprednega mišljenja. Celo monsignore Weiss, vodja koroških črnuhov, je grozovito propadel. Čast naprednjim kmetijskim volilcem!

Slovenski prvaki v Rožni dolini imajo veliko smole in človeku bi se skoraj smilili. Opozarjam le na velikanski škandal, ki se je vršil svoj čas v sv. Jakobu in ki še danes ni popolnoma pojasnjen. Zdaj se nam pa še je Rožek a poroča sledeče zanimive novice: Kakor smo izvedli iz zanesljivega vira, napravilo se je naznano zaradi veleizdaje proti tajniku

celo
e to
igalo
ečina
e 24.
v
bile
litve
kraj:
asov;
dem.)
pauer
deči)
(beli)
deči)
. vo-
428;
asov.
rebrna
in je
ugger
jen s
cialist
d r l i
pl.
) gla-
tschel
gla-
jeni
en
kmet-
Tudi
zma-
nam-
mška
j do-
ce in
jaško
kupin
a Ce-
(beli)
Freit-
slov.)
r e d-
Okraj
(črni)
njak
Pirker
l j e n
Okraji
528,
torej
a Ve-
lasov,
torej
Okraja
ididat
z v o-
Okraji
taingo
alcher
k le-
Okraji
(beli)
mško-
lasov.
B r e i-
ž in
(slov.
r e d-
n Sv.
(črni)
njak
nburg
(črni)
njak
att in
(črni)
njak
očnim
jo na-
vodja
Cast
veliko
rjamo
e vršil
nes ni
še iz
Kakor
se je
ajniku

tukajne prvaško-klerikalne občine Ferd. Prejana. Državno pravništvo zasleduje torej tega "slovenskega" voditelja zaradi voleizdajalstva. Vsed tega ga je okrajno glavarstvo tudi odstavilo od njegove službe. Nadalje smo izvedli, da se je naredilo proti našemu prvaškemu županu Jožeku Paulu v Dolinčah nazinanil začati zapeljavljana k tatvini cememta. Tudi se vrši preiskava zaradi zapeljavjanja h krivemu pričevanju. V kratkem doživel bojemo torej prav zanimive novice. Župan obtožen zaradi zapeljavjanja h krivi prisegi in k tatvini, tajnik pa zaradi veleizdaje; — pač lepe prvaške razmere... Pri tej priložnosti omeniti moramo še neko sodniško razpravo, ki se je vršila pred kratkom. Neki napredni občinski odbornik je namreč dejal, da toliko časa ne bode prišel k odborovim sejam, dokler se "purgermajster" ne bode opral umazanih očitanj, ki se jih je nanj metalo. Te besede je porabil župan in tožil dočnega odbornika zaradi žaljenja časti. Ali razprava je končala s tem, da je bil obtoženec oproščen. Slavni prvaški župan se je torej grozivo blamiral in še vedno ni opran umazanih očitanj. Sicer pa ga tudi že zapuščajo njegovi prijateljčki. Tako je n. pr. znani prvaški Rozman kar izginil; noč ga je v mesecu zapustil je precej dolga. Ljudje pravijo, da je šel R o z m a n kot prostovolec k Srbom. Mi njegovim prijateljem le čestitamo. Vrč gre tako časa k studencu, dokler se ne razbije. Famoznega tajnika Prežana je usoda že dosegljiva, in kmalu mu bode po Božji volji tudi njegov gospodar in zapovednik sledil. Ob koncu čestitamo še našim slovensko-klerikalnim volilcem in njih zastopnike. Le-ti so pokazali, kakšna je prvaška čast! Na ta način bodejo tudi tukaj ljude polagoma sprevidli. To se je vidlo že pri sedanjih deželnozborskih volitvah, v katerih je dobil naprednjak Brugger 78, črni klerikalec Turk pa le 42 glasov. Le tako naprej, veleizdajalski prvaki, in kmalu vas bode koroško ljubštvo z mokro cunjo čez Karavanke pognalo!

Celovec je baje mesto, v katerem hočejo prvaški hujskiči kar gospodariti. Človek bi torej mislil, da imajo prvaki v tem mesti kakšno moč. Ali temu ni tako. Pri zadnjih volitvah (v splošnem razredu) so dobili: naprednjak Metnitz 1745, prvaški Grafenauer 275, socialist Lukas pa 480 glasov. Prvaki imajo torej v Celovcu kmaj 1 devetino, komaj deveti del glasov sa bo. Skrjite se torej, prvaki!...

Napredni poslanci na delu. V državni zboru so stavili napredni poslanci že zopet razne velevarne gospodske predloge. Omenimo za sedaj le sledeče: 1. Predlog glede prepovedi paše v Henckeljevi posestvih. — 2. Govor posl. Dobernig glede želj koroških prebivalcev z ozirom na nove železnice (Rottenmannska, Taverska železnica, vzhodna železnica, lokalna železnica od Sinčevasi v Velikovec, nadaljevanje železnice v Gailtalu itd.). — 3. Predlog posl. Nagele glede vzdrženja prometa na železnici Treibach-Laundersdorf. — 4. Predlog posl. Nagele, Pirker itd. glede davne prostosti hipotečno obremenjene posesti in zemlje. V tem predlogu zahtevajo napredni poslanci, da naj se vzame ozir na dolge posestva, kadar se predpisuje zemljiški davki. — Tako delajo napredni poslanci. Prvaki pa se prepričajo edino za stranične napise.

Glede železnice Sinčavas-Velikovec so stali napredni poslanci Nagele itd. v državnem zboru slediči predlog: — „Vlado se opozarja, da naj predloži čimprej postavni načrt glede zasurjenja lokalne železnice Sinčavas-Velikovec s tem, da dovoli državno jamstvo obresti za one stroške, ki presegajo doneski interesentov in dejelo.“ — Upajmo, da bode imelo pridno napredno delo tudi povoljne uspehe!

Obsojeni prvaški suroveži. Iz Velikovca nam poroča: 7. pr. m. bil je v sv. Nikolaju prvaško-klerikalni shod, katerega se je udeležil tudi graščinski oskrbnik. Le-ta je sicer rojen Slovenc, ali on je vendar skozinsko naprednjak in se ne da privleči na farovške limanice. Zato ga črnih tudi grozivo sovražijo in bi ga najraje živega požrli. Dotični dan sta ga tudi brata Burger v gostilni napadla in ranila. Obadvajajo, da je Burger sta namreč vročekrvna klerikalca, depriv o politiki toliko razumeta, kakor žaba o muziki. Za svoj surovin napad pa sta bila obsojena vsak na 3 dni zapora, plačilo 100 kron za

bolečine in 30 K za poškodovanje obleko ter vseh sodnijskih troškov. Tudi morata plačati kolarskemu mojstru Pistoriju, katerega sta tudi ranila, 20 K za bolečine. Šram naj bode prvaške suroveže, ki bi celo kri prelivali za svoje politične lumparije. Fej!

Po svetu.

Železniška nesreča. Pri Reki (Fiume) je ponesrečil zagrebški vlak. Raztrgal se je namreč na dva dela; potem je padel zadnji del vlaka na prvega. 22 vagonov je popolnoma razbitih, 6 oseb je bilo takoj mrtvih, več oseb pa ranjnih. Pod kosami vozov leži baje še več mrtvih.

V zrak spustili so neznan zlikovci poslopje nove opere v Bostonu (Amerika). Poslopje je koščalo več milijonov denarja. Pravijo, da so to stavkujoči delavci iz maščevanja storili.

Velike nemire so povzročili stavkujoči v Meru (Francoskem). Oplenili so hišo fabrikanta. Vojaki so napravili red.

Zanemarjeno delo pri oskrbovanju travnikov.

Mnogi sicer pogostoma prav pridni in dobri gospodarji, ki sicer skrbi za svoje senožeti in se tudi trudijo zanje, vrše na svojih travnikih neko delo prav površno, namreč z a t i r a n j e t r a v n i š k e g a p l e v e l a . Kaj je plevel? Vse, kar rase tam, kje tega nočemo imeti ali ne potrebujemo, kar slabša in zmanjšuje pridelek zemljišča, ki smo ga določili v posebne svrhe. Marsiktere drugače dosti vredne rastline, ki se posebej še celo sejejo in negujejo (opozarjam le na razna zdravilna zelišča), so na travniku plevel, dočim so sicer dobre travniške rastline na njivi plevel, ki se ga težko znebimo in ga težko ugonobimo med setvijo. Na njivah zatiramo plevelne rastline z dobrim oskrbovanjem polja, s čistim semenjem itd. Teže se iztrebijo plevel na travnikih in pašnikih, zlasti takrat, če so se plevelne rastline že zelo razmnožile.

Da bi plevel celo nič ne prišel na travnik, temu se ni mogoče ubraniti. Veter in voda do našata vedno dosti plevelnega semena na senožeti, ptice in živali ga raztrošajo ali pa ga puščajo na travniku in pašniku v svojem blatu. Travniška zemlja pa ga ima v sebi precejšen zaklad, ki čaka dolga leta na to, da mu dajo goličave in druge okolnosti ugodno priliko, da se more razvijati.

Pa tudi kmetovalec sam skrbi z gnojem, z gnojnico in z mešancem za to, da travnik ni čist plevelnih rastlin, ne glede na to, da iz načrte varčnosti mnogo pripomore z nečistim semenjem do tega, da se plevel ne iztrebi, ampak da se semenje plevelnih rastlin vedno nadomešča. S splošno enostranskim in nezadostnim gnojenjem, ki je pri nas v navadi, s pomanjkljivim oskrbovanjem travnikov, z napačnim namakanjem travnikov, pri čemer se ne odstrani nepotrebna vlaga, s praznini med dragocenimi travniškimi rastlinami se razširjanje travniškega plevela še pospešuje, zlasti tedaj, kadar lepo vreme ugodno vpliva na bujno rast plevelnih rastlin. Nikdo mi ne bo oporekal, da je krma vsled plevelnih rastlin mnogo slabša, da lehko škoduje združju živine, da krave molnlice dajo manjvredno mleko, da neugodno vpliva na mlečnost krav. Večja pa je škoda za travnik in pašnik sam. Plevelne rastline izsesavajo iz zemlje vsled svoje bujne rasti mnogo redilnih snovi, ki jih torej ne dobe krmske rastline; oropajo dragocene rastline tal, toplice in svetlobe; otežujejo obdelovanje zemlje, namakanje in odvajanje vode ter košnjo, kajti debelostebelne rastline med njimi se le težko suše in začnejo plesniti.

Rastline rajedalke, kakor n. pr. predenica, izsesavajo krmske rastline; druge zopet imajo glivice zajedalki, ki rade napadajo krmske rastline, ali pa so pravcata bivališča živalskih škodljivcev. Zelo bogato seme olajšuje plevelnim rastlinam v mladosti borbo z dragocenimi krmskimi rastlinami, nagla rast jih brani proti temu, da jih travniške koristne rastline ne zamore, odpornost korenin in nagla rast pa jih varuje pred vremenskimi neprilikami, ki jih dosti laže prenašajo kakor koristna zelišča. Če kmetovalec ne storji svoje dolžnosti s pravilnim gnojenjem, z

marljivim in temeljitim obdelovanjem z brano in z valjarjem, z namakanjem in z osuševanjem travnikov, z omlajevanjem, predvsem pa z zatiranjem ničvrednih in škodljivih vsljivk, tedaj imajo sicer mestni izletniki in letni gostje svoje veselje nad bujno in raznovrstno cvetečimi rastlinami, kmet in njegova živila pa tripi — veliko škodo.

Če je na travniku plevel zelo razširjen, se da pomagati edinole s tem, da ga preorjemo in ga nanovo obsejemo. Zgodaj zrele plevelne rastline pokosimo; tudi mnogokratna košnja plevela mnogo pripomore k temu, da plevel iztrebimo s senožeti, kajti oslabimo mu korenine. Proti enoletnim plevelnim rastlinam pomaga pri deževnem vremenu pletev; če pa ima plevel globoke korenine ali če ima lesnato steblovo, tedaj naj se take plevelne rastline izkopljajo. Če ima plevel čebulo, naj se čebula prereže z močno žico; vsled tega čebula segnije, plevel pa odmrje. Posebna pozornost naj se obrača na travniške robe, meje, obcestne jarke in robe, grive ob železnicah, trate ob gozdih, puste kraje, plotove itd., kajti to so gnezda živalskih in rastlinskih škodljivk. Pravočasna košnja ali paša na takih prostorih brani, da razno plevelno semenje ne more zoreti in da se plevelne rastline ne širijo dalje. Pleve iz mlatilnic, drob itd. naj se zmečka ali skuha, v kolikor te stvari krmimo, kajti ravno plevelno semenje gre neprejavljeno skoz želodec in pride z gnojem zopet na polje in travnik. Kar se ne pokrmi teh reči in morebiti pride na mešance kup, naj se pokonča z uglašenim apnom. Več pozornosti je sploh treba obračati na mešanc, da semenje plevela, ki se vgneždi na mešancu, ne dozori in potem ne pride z gnojem na travnik. Če senožet pravočasno in večkrat preorjemo, potem je to sploh izključeno. Mnogo pripomore k pospeševanju plevelnih rastlin enostransko in preobljeno gnojenje z gnojnico. Kjer se steka temna gnojnica leta za letom na travnik, tam sicer bujno rase kislica in druge rastline, ki jim prija gnojnica, nikakor pa ne dobra trava in tečne metulnjice. Prebogato gnojenje škoduje prav tako, kakor če nič ne gnojimo ali le enostransko. Na to slednjo je treba posebno paziti zlasti pri gnojenju z umetnimi gnojili, kajti sicer kmetovalec lehko napravi bridke izkušnje. Končno še dve opomni, ki se mi zdita tako važni. Vsak kmetovalec naj bi poznal najbolj škodljive in najbolj razširjene plevelne rastline že iz ljudske šole; nadalje bi moral biti poučen o razmerah, ki v njih najlaže uspevajo, kakor tudi na kteri način jih je treba zatirati. Tam, kjer ima posameznik dobro voljo iztrebiti iz svojih travnikov plevel, njegovi mejaši pa držijo roke navkriž, naj bi se vpeljalo prisilno zatiranje plevelnih rastlin, tako da bi kot udje celote, to je kmetskoga stanu, morali biti tudi v tej točki edini in bi delovali vzajemno drug za drugega.

Krakovžik v „Gosp. Glasniku“.

Gospodarske.

O vzreji mladih pur. Večina perutinarjev noče rediti pur, ker se jim ne posreči, da bi vredili male purice. Sreča, če jih iz dveh ali treh gnezd zrasne dvojica. Kaj je torej vzrok temu neuspehu? Tisto, kar pri vzreji fazanov. Dvije pure, ki so doma v severni Ameriki, pa vendar lepo vzredijo svoje mlade, in to v tem mrzlem podnebjju; ravno tako vzgoji pri nas fazan na prostem svoje mlade, dasiravno je on doma v toplejših krajih. Nič torej ni boljšega, kakor da damo naravi vso pravico ter prepustimo živalce kolikor mogče samim sebi. Manj ko človek male pure varuje, lepše bodo prospvale in hitreje rasle. Imeti morajo seveda dobro kokilo. Ko so se izvalile, jih je treba imeti kakih pet dni zaprte (to se pravi, dokler ne morejo dobra hoditi), potem pa se lahko šesti dan popolnoma prepustijo samim sebi. V teh petih dneh naj se krmijo s trdkuhanimi jajci, ki se jim primešajo na majhne kostce zrezane mlade koprive, ali regat, ali tropotec; tretji dan se jim primeša nekoliko prosa (ne pšena) in pšenice. Sveče vode jim pa seveda ne sme manjkati. Prostor, kjer se zdržujejo purice s kokljem, naj bo sub in topel ter tako vrvan, da si živalce poljubno lahko poiščajo solnce in senco. Sesni dan potem se spusti vsa družina na prost, in sedaj se krmijo trikrat na dan z zasirjenim mlekom in s pšenico. Nadaljnji osem dni bodo purice same rade opustile to in ono pičo. Po treh tednih so že takoj daleč, da po več dni ne pridejo jest na navadno torišče, da prenovejajo na prostem, da prenašajo najhujše nalive, ne da bi jim le kolikaj skodovalo. Ne rosa, ne dež in zima, nič ne škoduje mladim puram tako zelo, kakor prevelika človeška skrb. Več mesecev se hranijo 2/4 dela z zelenjavjo, 1/4 dela pa z žuželkami. Kakor hitro pa jim